

Τὸ φυτὸν ἄγριος ἡδύοσμος τοῦ γένους τοῦ ἡδυόσμου (*mentha*) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (*labiatae*). Ἰδ. Χελδράιχ 73 καὶ 74 ΠΓεννάδ. 409 1) Ἡδύοσμος ὁ ἄγριος ἢ μακρόφυλλος (*mentha silvestris*) ἐνιαχ. Συνών. ἄγριοβάλσαμο 1, δυόσμος, καλαμήθρα. 2) Ἡδύοσμος ὁ μακρόφυλλος ποικιλία *siberi* (*mentha longifolia siberi*) ἐνιαχ. Συνών. ἄγριορίγανη, δυόσμος. 3) Ἡδύοσμος ὁ στρογγυλόφυλλος (*mentha rotundifolia*) ΘΧελδράιχ 73. Συνών. δυόσμος. 4) Ἡδύοσμος ὁ κομπὸς (*mentha gentilis*) ΘΧελδράιχ 74. Συνών. δυόσμος. [**]

ἄγριοζαλούλι τό, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ ἄγριον ὄσπριον ἀγριολαθοῦρι, λάθυρος ἢ ἀφάκη (*lathyrus arhaca*) μὲ δηλητηριώδη σπέρματα προξενοῦντα ζάλην τρωγόμενα. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 221. Πβ. ἀγριολαθοῦρι. [**]

ἄγριοζαμποῦκος ὁ, ΠΓεννάδ. 691 ἀγριογιουζαμποῦκος Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζαμποῦκος.

Βότανον τοῦ γένους τῆς νάρδου (*valeriana*) τῆς τάξεως τῶν ναρδωδῶν (*valerianaceae*), νάρδος ἢ Διοσκοριδείου (*valeriana Dioscoridis*). Συνών. βαλεριάνα μυρσικὴ (ἰδ. βαλεριάνα), καλαμοκάννα. [**]

ἄγριοζαφαράνα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζαφαράνα.

Ἀγριοχόρτον τοῦ γένους τῆς ἀτρακτυλίδος (*carthamus*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*), ἀτρακτυλὶς ἢ βαφικὴ (*carthamus tinctorius*), ὁ τῶν ἀρχαίων κνίκος μὲ ἄνθη βαφικά. [**]

ἄγριοζαχουλῆα ἡ, Κέρκ. (Ἀργυρεῖδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ζαχουλῆα.

Ἄγριον χόρτον ἐδώδιμον.

ἄγριοζιζυφῆα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοζιζυφῆα Θράκ. (Αἰν.) ἀγριοζιζυφῆα Ζάκ. — ΠΓεννάδ. 296 ἀγριοζιζυφῆα ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζιζυφῆα.

Δένδρον τοῦ γένους τοῦ ἐλαιάγνου (*elaeagnus*) τῆς τάξεως τῶν ἐλαιαγνώδων (*elaeagnaceae*), ἐλαιάγνος ἢ στενόφυλλος (*elaeagnus angustifolia*), ἔχον καρπὸν ὁμοιον πρὸς ζιζυφον, ὅθεν τὸ ὄνομα τοῦ δένδρου. Συνών. μοσκοῦτῆα. [**]

ἄγριόζουδο τό, Κρήτ. Πελοπ. (Φεν.) ἀγριόζουγον Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζούδι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἄγριον ζῶον, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἄρκαλος, τὸ κουνάβι, τὸ καλογυναικάρι ἐνθ' ἄν.: Τὰ ἀγριοζούγατα ἔσκιαζαν τὸν κόσμον (ἔσκιαζαν = ἐφόβουν) Εὐρυταν. [**]

ἄγριοζούλαπο τό, ἀμάρτ. ἀγριοζούλαπον Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριοζούλαπον Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζουλάπι.

Ἄγριον ζῶον: Πῆι ἐν' ἀγριοζούλαπον κί μῶφαι τὰ μιλίσσια, Μ' χάλασαν τὸν καλαμπόχ' ἔ' ἀγριοζούλαπα.

ἄγριοζουμπούλι τό, Στερελλ. (Λαμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζουμπούλι.

Εἶδος βολβώδους ἄνθους ἀόσμου (ἀγροτικοῦ κρίνου ἢ ἱριδος), τὸ ὅποιον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ καυλοῦ φέρει πληθύν ἄνθέων μικρῶν χρώματος ἰοειδοῦς μετὰ φύλλων λεπτῶν ὁμοίων πρὸς τὰ φύλλα τοῦ ζουμπουλιού.

ἄγριοζοχὸς ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ζοχός.

Ἀγριολαχανικά τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*) 1) Ἑλμινθία ἢ ἐχιννοειδῆς (*helminthia echinoïdes*), ὁ τοῦ Διοσκορ. (2,158) ἄγριος καὶ ἀκανθώδης σόγχος καὶ ἡ τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 7,11,4) πικρίς. Πβ. ΠΓεννάδ. 303. Συνών. χοιροβότανο. 2) Οὐρόσπερμα τὸ πικριδιοειδὲς (*urospermum picroides*). [**]

ἄγριοζώντανος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριοζώδανος Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄγριος καὶ ζωντανός.

1) Ὁ μήπω ἀποθανών, ἀλλ' ἀναπνέων ἔτι, ὁ ἔτι ψυχορραγῶν (ἢ ψυχικὴ ταραχὴ τοῦ ἐκπνέοντος χαρακτηρίζεται ὡς ἀγριότης): Ἐβῆκα μέσα καὶ τὸν εὗρηκα ἀγριοζώδανον ἀκόμα. Τὸν ἠῦραν βαρεὰ λαβωμένο καὶ ἦταν ἀγριοζώδανος. Τοῦ τὴν ἔρριξε τοῦ σκύλλου, ἀλλὰ ἀκόμα εἶναι ἀγριοζώδανος (τὴν ἔρριξε: ἐνν. τὴν σφαῖραν). 2) Μεταφ. ὁ ἀκατάβλητος ὑπὸ τῶν τοῦ βίου δεινῶν: Σοῦ εἶναι ἓνας ἀγριοζώδανος! Συνών. ἐφτάψυχος.

ἄγριοθαλασσεῖα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριογιουθαλασσά Λήμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. θάλασσα. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὰ εἰς -εῖα ὄν. φυτῶν.

Φυτὸν εἰς ἀμμώδεις τόπους καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν φυόμενον.

ἄγριόθερμος ὁ, ἀμάρτ. ἀργόθερμος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. θέρμος.

Εἶδος ἀγρίου λουπίνου αὐτοφυοῦς, ὁ τοῦ Διοσκορ. (2,133) ἄγριος θέρμος. Συνών. ἀγριολούπινας.

ἄγριοθρούμπη ἡ, Πελοπ. (Ἀρχαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. θρούμπη.

Τὸ φυτὸν κίστος ὁ ἐλελισφακόφυλλος (*cistus salvifolius*) τῆς τάξεως τῶν κιστωδῶν (*cistaceae*). Συνών. ἀγριοφασκομηλέα. [**]

ἄγριοθρούμπι τό, Κέρκ. ἀγριοθρούμπο Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριοθρούμπη.

Τὸ ἀγριοχόρτον λωτὸς ὁ Κρητικὸς (*lotus Creticus*) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (*rapilionaceae*), εἶδος τριφυλλίου. Πβ. ἀγριοτριφύλλι. [**]

ἄγριοθύμαρο τό, Μέγαρ. — ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² 86 ἀγριοθύμαρον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. θυμάρι.

Φυτὸν θαμνώδες ὁμοιον πρὸς τὸ θυμάρι, ἀλλὰ τραχύτερον, ἄκαρπον καὶ ἐστερημένον εὐωδίας ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἀπὸ σπάρτα εὐωδιαστές κί ἀπ' ἀγριοθύμαρα

θὰ φουρήξουν οἱ βουνήσιες οἱ πνοῆς

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. γαῖδοῦροθύμαρο.

